

Klachtencommissie Onvrijwillige Zorg (KCOZ)

Beslissing d.d. 28 mei 2024 inzake het door <naam 1 en naam 2>, verder te noemen klagers, ingediende verzoek tot schorsing van het besluit van de zorgaanbieder om hun vader op medische gronden niet meer uit bed te halen.

Klagers zijn zoon en dochter en vertegenwoordiger van <naam cliënt> (geboortedatum). Zij worden bijgestaan door, <naam> cliëntvertrouwenspersoon Wzd.

HET VERZOEK EN DE PROCEDURE

De zorgaanbieder, Stichting Brabant Zorg, heeft op 28 mei 2024 de klacht van klagers aan de KCOZ voorgelegd. Bij de klacht is tevens verzocht om de beslissing, in afwachting van de inhoudelijke behandeling te schorsen (art. 56a Wzd).

Op basis van het reglement van de KCOZ zijn klagers en de CVP door de voorzitter van de KCOZ gehoord. Tevens is voor de zorgaanbieder gehoord: <naam>, specialist ouderengeneeskunde.

OVERWEGINGEN

De voorzitter heeft zowel de dochter van cliënt als de SOG uitvoerig gesproken en acht zich voldoende voorgelicht. Daarnaast heeft de voorzitter contact gehad met de Cvp die het stappenplan dat terzake van het handelen is opgesteld, heeft toegezonden.

Of het handelen (of niet-handelen) waarover geklaagd wordt juridisch ingekaderd is (en/of dient te zijn) als onvrijwillige zorg ex Wzd is nog onderwerp voor nadere beoordeling. Ten behoeve van het schorsingsverzoek wordt er vooralsnog van uitgegaan dat wel sprake is van onvrijwillige zorg ex. Wzd.

De lezingen van partijen lopen behoorlijk uit elkaar. Zo verklaart de SOG dat cliënt aangeeft bij de verzorgenden niet uit bed te willen omdat zitten in de rolstoel veel pijn oplevert. De familie daarentegen verklaart dat cliënt bij hen aangeeft wel uit bed te willen. In het kader van dit schorsingsverzoek kan niet worden vastgesteld welke verklaring juist is en ook kan niet worden uitgesloten dat cliënt aan verschillende partijen verschillende behoeftes kenbaar maakt. Daar komt bij dat de huidige medische situatie rondom cliënt zodanig is, dat zich de vraag voordoet of uit bed halen en in een rolstoel zetten toegevoegde waarde heeft. De SOG spreekt over het intreden van de laatste levensfase, hetgeen door de familie is bevestigd. De vraag komt dan op in hoeverre het niet uit bed halen ernstig nadeel oplevert. Partijen kunnen hier tijdens de nog te entameren hoorzitting meer over naar voren brengen.

Op grond van de wet en jurisprudentie dient de commissie terughoudend te zijn met het honoreren van schorsingsverzoeken. Zij dient enkel te schorsen als na een voorlopige beoordeling wordt vastgesteld dat de beslissing waartegen de klacht zich richt zodanig onredelijk of onbillijk is of dat er een spoedeisend belang is om op het moment van

beoordeling de verdere tenuitvoerlegging van de beslissing te schorsen. Gezien het feit dat de wens van de cliënt in de voorlopige beoordeling niet kan worden vastgesteld en niet aannemelijk is gemaakt dat niet schorsen van de onvrijwillige zorg tot nadeel bij de cliënt zal leiden, komt de voorzitter tot de conclusie dat er geen gronden zijn om de beslissing te schorsen.

Hierbij wordt herhaald dat pas bij de verdere behandeling van de klacht in de bodemprocedure definitief door de commissie kan worden vastgesteld of er in casu daadwerkelijk sprake is van onvrijwillige zorg ex Wzd.

Uit hetgeen tijdens het horen van beide partijen naar voren is gekomen, is het de voorzitter duidelijk geworden dat er bij beide partijen nog behoefte en bereidheid is andermaal met elkaar in overleg te gaan. Partijen wordt dan ook uitdrukkelijk aanbevolen daar nog een poging toe te wagen. Goede communicatie en duidelijk maken van elkaars bedoelingen kan mogelijk de tussen partijen opgetreden frictie verhelpen.

BESLISSING

Het verzoek tot schorsing van de beslissing tot het toepassen van onvrijwillige zorg, wordt afgewezen.

Voor het overige worden alle beslissingen aangehouden.

Deze uitspraak is vastgesteld op 28 mei 2024 door
mr. C.W.M. Verberne, (plaatsvervangend) voorzitter